

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 27 lutego 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż J. B. jako były członek zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponosi solidarną odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Łączna kwota zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek za: luty 2004 r., maj 2004 r., za okres od stycznia do lutego 2005 r., od czerwca 2005 r. do stycznia 2006 r., od marca do kwietnia 2006 r., od lipca do października 2006 r. wyniosła 17.343,39 zł, w tym należność główna w kwocie 12.473,39 zł oraz odsetki za zwłokę liczone na dzień 27 lutego 2009 roku w kwocie 4.870,00 zł.

Zobowiązania składkowe, za które odpowiada J. B. wynoszą odpowiednio z tytułu:

- składek na ubezpieczenie społeczne za: luty 2004 r., maj 2004 r., okres od stycznia do lutego 2005 r., czerwiec 2005 r., okres od października 2005 r. do stycznia 2006 r., od marca do kwietnia 2006 r., od lipca do października 2006 r. w łącznej kwocie 13.330,98 zł, w tym z tytułu należności głównej - 9.583,98 zł oraz z tytułu odsetek - 3.747,00 zł,
- składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2005 r. do stycznia 2006 r., od lipca do października 2006 r. w łącznej kwocie 2.728,15 zł, w tym z tytułu należności głównej 1.965,15 zł oraz z tytułu odsetek - 763,00 zł,
- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za lipiec 2005 r., za okres od października 2005 r. do stycznia 2006 r., od lipca do października 2006 r. w łącznej kwocie 1.284,26 zł, w tym należność główna - 924,26 zł oraz odsetki w kwocie 360,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż spółka jako płatnik składek miała obowiązek opłacania w ustawowych terminach składek. Nie wywiązania się tego obowiązku, co spowodowało powstanie zadłużenia. Egzekucja przeciwko spółce była bezskuteczna, a członek zarządu w wymaganym terminie nie podjął żadnych czynności, które z mocy prawa skutkowały uwolnieniem od odpowiedzialności.

Odwołanie od powyższej decyzji nr (...) w dniu 8 kwietnia 2009 roku złożył J. B. podnosząc, że zadłużenie powstało z powodu niesłusznie nałożonej kary przez ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 17 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt VIIIU 871/09 zmienił zaskarżoną decyzję w stosunku do J. B. w ten sposób, że ustalił, iż odpowiada on całym swoim majątkiem za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lipca 2005 roku do stycznia 2006 roku, od marca 2006 roku do kwietnia 2006 roku, od lipca 2006 roku do października 2006 roku przy czym łączna kwota zasluzenia za ten okres wynosi 16.792,93 zł, w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

Wyrokiem z dnia 17 października 2013 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1793/12 uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 2, 3, 4b i zniósł postępowanie przed Sądem pierwszej instancji w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając temuż Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

W toku postępowania wnioskodawca J. B. poparł odwołanie.

Pełnomocnik organu rentowego wniosł o oddalenie odwołania.

Pełnomocnik zainteresowanej Spółki (...) spółki ograniczoną odpowiedzialnością w D. przyłączył się do odwołania.

Zainteresowana B. Ł. przyłączyła się do odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. została utworzona 5 września 1989 r.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 11 lutego 2002 r. zainteresowana spółka została wpisana do KRS.

Na dzień rejestracji Zarząd spółki był dwuosobowy, funkcje prezesa Zarządu pełnił J. B., a funkcję wiceprezesa zarządu - B. Ł.. Członkowie zarządu byli jednocześnie udziałowcami zainteresowanej spółki. (uchwały k.13-15, k.22, k.30-33, umowa spółki, wniosek o rejestrację k. 40-44, postanowienie Sądu z dnia 11 lutego 2002 r. k. 34-37 - k. 23)

B. Ł. w dniu 5 września 2005 r. złożyła przed Walnym Zgromadzeniem Wspólników mandat członka zarządu i rezygnację z funkcji wiceprezesa zarządu Spółki. Rezygnacja została przez Walne Zgromadzenie przyjęta.

(rezygnacja k.13)

Rezygnacja wnioskodawczyni z członkostwa w zarządzie Spółki nie została ujawniona w Krajowym Rejestrze Sądowym.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 11 czerwca 2007 roku prezes zarządu J. B. wystąpił w imieniu spółki z wnioskiem o zarejestrowanie w Krajowym Rejestrze Sądowym - rejestrze przedsiębiorców numeru REGON i NIP spółki. W dniu 29 czerwca 2007 roku Sąd zarządził wpisanie informacji o numerze NIP, natomiast w pozostałym zakresie wniosek odrzucił. (wniosek k. 64-69, postanowienie k. 70 - dokumentacja KRS k. 23)

Sprawozdania zarządu zainteresowanej spółki za lata 2004, 2005, 2006 podpisywał prezes zarządu J. B..

(sprawozdania k. 87, k. 91, k. 95)

Zainteresowana spółka w latach 2001-2006 wykazywała straty w następującej wysokości:

- 2001 r. - 26.094,74 zł,
- 2002 r. - 10.449,90 zł, zobowiązania długoterminowe na dzień 31 grudnia 2002 roku wynosiły 64.284,03 zł, zobowiązania krótkoterminowe wekslowe wynosiły 175.000 zł, wobec kontrahentów 68.125,19 zł, wobec ZUS i Urzędu Skarbowego 4.242,39 zł, pozostałe zobowiązania krótkoterminowe 8.407,80 zł brak było jakichkolwiek zobowiązań z tytułu wynagrodzeń,
- 2003 r. - 29.157,51 zł, zobowiązania długoterminowe na dzień 31 grudnia 2003 roku wynosiły 55.000 zł, zobowiązania krótkoterminowe wekslowe wynosiły 175.000 zł, wobec kontrahentów 1708,80 zł, wobec ZUS i Urzędu Skarbowego 1.951,93 zł, brak było jakichkolwiek zobowiązań z tytułu wynagrodzeń,
- 2004 r. - 74.580,62 zł, zobowiązania długoterminowe na dzień 31 grudnia 2004 roku wynosiły 55.000 zł, zobowiązania krótkoterminowe wekslowe wynosiły 175.000 zł, wobec ZUS i Urzędu Skarbowego 8.862,52 zł, brak było jakichkolwiek zobowiązań z tytułu wynagrodzeń,

- 2005 r. - 67.864,64 zł, zobowiązania długoterminowe na dzień 31 grudnia 2005 roku wynosiły 160.000 zł z tytułu kredytów i pożyczek, zobowiązania krótkoterminowe wobec ZUS i Urzędu Skarbowego 20.612,50 zł oraz inne 710,31 zł, brak było jakichkolwiek zobowiązań z tytułu wynagrodzeń,
- 2006 r. - 10.222,16 zł, z dniem 31 października 2006 r. działalność spółki została zawieszona do odwołania, wszyscy pracownicy dostali wypowiedzenia, umowy dzierżawy pomieszczeń zostały rozwiązane, a zobowiązania z tych tytułów zaspokojone, stwierdzono brak środków na przygotowanie i wniesienie wniosku o ogłoszenie likwidacji lub upadłości spółki; zobowiązania długoterminowe na dzień 31 grudnia 2006 roku wynosiły 160.000 zł, zobowiązania krótkoterminowe wobec jednostek powiązanych 45.000 zł, wobec ZUS i Urzędu Skarbowego 21.855,76 zł oraz inne 209 zł, brak było jakichkolwiek zobowiązań z tytułu wynagrodzeń.

We wszystkich latach brak było jakichkolwiek zobowiązań wobec pracowników z tytułu wynagrodzeń, na koniec 2006 roku pozostały jedynie częściowe zobowiązania wobec wspólników spółki oraz zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego i ZUS

(zestawienie k. 86, bilanse za lata 2001-2006, sprawozdania finansowe k. 87-128)

Spółka prowadziła zbiorcze listy płac. (listy płac k 129-141)

Urząd Skarbowy w Ł. wszczął wobec zainteresowanej spółki postępowania podatkowe:

- postanowieniem z dnia 26 listopada 2001 roku w zakresie podatku od towarów i usług w stosunku do spółki za okres od stycznia do marca 2001 r., zakończone decyzją ostateczną z dnia 14 grudnia 2001 roku w sprawie określenia i ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za styczeń i luty 2001 roku,
- postanowieniem z dnia 12 lipca 2005 roku w zakresie podatku od towarów i usług w stosunku do spółki za okres od kwietnia 2001 roku do września 2002 roku zakończone ostateczną decyzją z dnia 6 września 2005 roku,
- postanowieniem z dnia 8 lutego 2007 roku w zakresie wysokości straty w podatku dochodowym od osób prawnych za 2005 rok, zakończone decyzją ostateczną z dnia 20 kwietnia 2007 roku.

Urząd Skarbowy w Ł. wystawił pierwszy tytuł wykonawczy w stosunku do spółki 25 września 2001 r., który obejmował należność stanowiąca podatek od towarów i usług za lipiec 2001 r., kolejne tytuły wykonawcze wystawione 15 lutego 2002 r. obejmowały należności z tytułu decyzji z dnia 14 grudnia 2001 r. w sprawie podatku od towarów i usług.

W okresie od 2001 r. do 2006 r. zostało wystawionych 18 tytułów wykonawczych w tym 13 obejmujących należności stanowiące podatek od towarów i usług wynikających z decyzji z dnia 6 września 2005 r. za następujące okresy: kwiecień-maj 2001 r., czerwiec 2001 r. wrzesień 2001 r., styczeń 2002 r., kwiecień-maj 2002 r. Tytuły wykonawcze były wystawione w dniach 13 i 21 października 2005 roku.

W okresie od 2001 r. do 2006 r. urząd skarbowy prowadził wobec zainteresowanej spółki postępowanie egzekucyjne na podstawie 35 tytułów wykonawczych wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniach 8 i 21 grudnia 2005 roku, 24 i 28 lutego 2006 roku oraz 21 lipca 2006 roku, obejmujących należności z tytułu nieopłaconych składek na:

- ubezpieczenia społeczne - za luty 2004 r., styczeń 2005 r., luty 2005 r., maj 2005 r., czerwiec 2005 r., lipiec 2005 r., sierpień 2005 r., październik 2005 r., listopad 2005 r., grudzień 2005 r., styczeń 2006 r., marzec 2006 r.,
- składek na ubezpieczenia zdrowotne - za kwiecień 2005 r., maj 2005 r., czerwiec 2005 r. i lipiec 2005 r., sierpień 2005 r., wrzesień 2005 r., październik 2005 r., listopad 2005 r., grudzień 2005 r., styczeń 2006 r.,

- na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - za kwiecień 2005 r., maj 2005 r., czerwiec 2005 r., lipiec 2005 r. sierpień 2005 r., wrzesień 2005 r., październik 2005 r. (dwukrotnie), listopad 2005 r., grudzień 2005 r., styczeń 2006 r. (dwukrotnie),
- z tytułu nienależnie pobranego świadczenia - za luty 2004 r. (dwukrotnie).

Postanowieniem z dnia 8 października 2008 r. umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie powyższych tytułów wykonawczych wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z bezskutecznością egzekucji.

(pismo urzędu skarbowego k.28-31 i k 45-47)

W związku z nieopłaceniem przez zainteresowaną spółkę składek na ubezpieczenia społeczne za: luty 2004 roku, okres od kwietnia do maja 2004 roku, za wrzesień 2004 roku, okres od grudnia 2004 roku do lutego 2005 roku na ubezpieczenia społeczne w kwocie 7.404.66 zł, zdrowotne - 1.718,72 zł oraz FP i FGŚP – 678,55 zł, Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 12 kwietnia 2005 roku wymierzył płatnikowi dodatkowa opłatę w wysokości:

- na ubezpieczenia społeczne - 740,00 zł,

- na ubezpieczenie zdrowotne - 170,00 zł,

- na FP i FGŚP - 70,00 zł.

(decyzja - k.2, wyliczenie - k.3 - w aktach ZUS)

Od decyzji tej płatnik nie odwołał się. (okoliczność bezsporna)

W zainteresowanej spółce sytuacja finansowa już w 2003 roku była trudna, a w latach następnych zagrożenie upadłością było wyraźne. Finansowanie aktywów przez kreowanie coraz większego zadłużenia przy braku pokrycia w kapitałach własnych i innych prawidłowych źródłach finansowania działalności, a więc

wystąpienie ujemnych wartości funduszy własnych nastąpiło przed 31 grudnia 2005 r. Na koniec 2004 r. majątek spółki był jeszcze wystarczający na pokrycie zobowiązań. Spółka stała się niewypłacalna w okresie od końca 2004 r. do 31 grudnia 2005 r. i do tej daty spółka powinna była zgłosić wniosek o ogłoszenie upadłości, ponieważ w tej dacie majątek nie wystarczał już na pokrycie zobowiązań. Spółka trwale zaprzestała regulować swoje zobowiązania od dnia 15 listopada 2005 r., tj. od terminu wymagalności składki za październik 2005 r. W 2004 roku zobowiązania miały charakter szcztątkowy, Spółka płaciła swoje zobowiązania, różnice w saldach są niewielkie i mogą wynikać z niezamierzonych błędów.

(opinia biegłego k. 164-176, ustana opinia uzupełniająca biegłego k.90- 191, min.00:03:58-00:19:51 protokół z dnia 2.03.2016 r.)

Wniosek o upadłość zainteresowanej spółki nie został nigdy zgłoszony.
(okoliczności bezsporne)

Należności składkowe spółki do lipca 2005 roku, przed korektami dokonanymi z urzędu przez organ rentowy, w związku z przekroczeniem przez B. Ł. kwoty granicznej w grudniu 2004 roku, wynosiły:

- na fundusz ubezpieczeń społecznych – należność główna za luty 2004 r. w kwocie 2,25 zł, za maj 2004 r. w kwocie 6,70, za styczeń 2005 r. w kwocie 52,26 zł, za luty 2005 r. w kwocie 0,03 zł, za czerwiec 2005 r. w kwocie 0,02 zł, łącznie należność główna 61,26 zł plus odsetki w kwocie 27,00 zł (na dzień wydania zaskarżonej decyzji),

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należność główna za lipiec 2005 r. w kwocie 216,71 zł plus odsetki w kwocie 95,00 zł (na dzień wydania zaskarżonej decyzji).

Na fundusz ubezpieczeń zdrowotnych nie było zaległości. (pismo ZUS - k.49 i k. 81 i 81 odwrot)

Zainteresowana B. Ł. w 2004 roku otrzymywała wynagrodzenie od dwóch pracodawców: (...) oraz Spółki (...).

B. Ł. od stycznia do listopada 2004 roku uzyskała wynagrodzenie w wysokości 67.220,18 zł. W listopadzie 2004 roku nie doszło do przekroczenia rocznej podstawy wymiaru składek, która w 2004 roku wynosiła 68.700,00 zł. Do przekroczenia tej podstawy doszło w grudniu 2004 roku. Kwota przekroczenia wyniosła 4.020,18 zł. Organ rentowy w sposób prawidłowy kwotę przekroczenia rozłożył proporcjonalnie na obydwu pracodawców: dla (...) - 2.923,77 zł, dla spółki (...) - 1.096,41 zł.

(dokumentacja k.279, opinia uzupełniająca bieglego k.316 i k.324, min.00:03:58- 00:19:51 protokół z dnia 2.03.2016 r.)

Z tytułu przekroczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe przez B. Ł. 10 grudnia 2010 r. z urzędu zostały złożone korekty ZUS RCA (...) za grudzień 2004 r., co miało wpływ na wysokość zobowiązań z tytułu zaległości składkowych. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w miesiącu przekroczenia wynosiła 1.076,23 zł, a powinna wynosić 403,59 zł (zgodnie z zawiadomieniem o przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek z dnia 10 grudnia 2010 r.). Pismem z dnia 10 grudnia 2010 roku ZUS poinformował płatnika o kwocie przekroczenia i wezwano go do sporządzenia w terminie 7 dni skorygowanych raportów ZUS RCA wraz ze skorygowaną deklaracją rozliczeniową ZUS DRA za grudzień 2004 roku. (pismo ZUS - k.194 i k.195-205)

Przy uwzględnieniu korekt złożonych z urzędu przez ZUS oraz rozliczeniu nienależnie opłaconych składek za B. Ł. od podstawy przekraczającej kwotę rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za grudzień 2004 roku na poczet zaległości składkowych w okresie późniejszym, zobowiązania składkowe Spółki wyniosły:

1) za okres lutego 2004 r. do lipca 2005 r.

a) na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych - brak zaległości

b) na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego - należność główna za grudzień 2004 r. - 14,53 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją), należność główna za kwiecień 2005 r. - 0,09 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją),

c) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - należność główna za lipiec 2005 r. - 216,71 zł wraz z odsetkami liczonymi na dzień wydania zaskarżonej decyzji w kwocie 95,00 zł, za okres od sierpnia 2005 roku do października 2006 roku,

d) na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych - należność główna za sierpień 2005 r. - brak zaległości, należność główna za październik 2005 r. - 3.017,76 zł wraz z odsetkami w kwocie 1.233,00 zł (liczonymi na dzień wydania zaskarżonej decyzji, tj. 27 lutego 2009 r.), należność główna za listopad 2005 r. - 2.128,41 zł wraz z odsetkami w kwocie 849,00 zł, należność główna za grudzień 2005 r. - 1.714,10 zł wraz z odsetkami w kwocie 666,00 zł, należność główna za styczeń 2006 r. - 1.714,10 zł wraz z odsetkami w kwocie 649,00 zł, należność główna za marzec 2006 r. - 27,00 zł wraz z odsetkami w kwocie 10,00 zł, należność główna za kwiecień 2006 r. - 14,00 zł, należność główna za lipiec 2006 r. - 82,74 zł wraz z odsetkami w kwocie 27,00 zł, należność główna za sierpień 2006 r. - 165,47 zł wraz z odsetkami w kwocie 52,00 zł, należność główna za wrzesień 2006 r. - 165,47 zł wraz z odsetkami w kwocie 51,00 zł, należność główna za październik 2006 r. - 165,47 zł wraz z odsetkami w kwocie 49,00 zł,

e) na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego - należność główna za sierpień 2005 rok - 0,08 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją), należność główna za sierpień 2005 rok - 8,75 zł (brak odsetek na dzień decyzji), należność główna za wrzesień 2005 r. - 0,05 zł, należność główna za październik 2005 r. - 791,88 zł wraz z odsetkami w kwocie 324,00 zł, należność główna za listopad 2005 r. - 387,91 zł wraz z odsetkami w kwocie 155,00 zł, należność główna za grudzień 2005 r. - 327,45 zł wraz z odsetkami w kwocie 127,00 zł, należność główna za styczeń 2006 r. - 337,08 zł wraz z odsetkami w kwocie 128,00 zł, należność główna za lipiec 2006 r. - 16 zł, należność główna za sierpień 2006 r. - 32,01 zł wraz z odsetkami w kwocie 10,00 zł, należność główna za wrzesień 2006 r. - 32,01 zł wraz z odsetkami w kwocie 10,00 zł, należność główna za październik 2006 r. - 32,01 zł wraz z odsetkami w kwocie 9,00 zł,

f) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - należność główna za październik 2005 r. - 267,95 zł wraz z odsetkami w kwocie 109,00 zł, należność główna za listopad 2005 r. - 153,00 zł wraz z odsetkami w kwocie 61,00 zł, należność główna za grudzień 2005 r. - 123,22 zł wraz z odsetkami w kwocie 48,00 zł, należność główna za styczeń 2006 r. - 123,22 zł wraz z odsetkami w kwocie 47,00 zł, należność główna za lipiec 2006 r. - 5,73 zł, należność główna za sierpień 2006 r. - 11,47 zł, należność główna za wrzesień 2006 r. - 11,48 zł, należność główna za październik 2006 r. - 11,48 zł.

Łącznie zaległość wynosiła wraz z odsetkami na dzień wydania decyzji:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych należność główna za cały sporny okres - 9194,52 zł zaś odsetki od tej należności - 3586 zł, przy czym za okres do lipca 2005 roku brak jest zaległości,
- na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego należność główna za cały sporny okres wynosi 1965,15 zł, zaś odsetki 763 zł, przy czym za okres do lipca 2005 roku brak jest zaległości objętych decyzją,
- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należność główna za cały sporny okres wynosi 924,26 zł zaś odsetki 360 zł, przy czym za okres do lipca 2005 roku należność główna za lipiec 2005 r. - 216,71 zł wraz z odsetkami w kwocie 95,00 zł.

(wyliczenia biegłego i wyliczenia ZUS k. 213 odwrót, k. 215-216)

Zobowiązania spółki określone decyzją z dnia 27 lutego 2009 roku uległy zmniejszeniu na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w związku z przekroczeniem rocznej podstawy wymiaru składek przez B. Ł. w grudniu 2004 roku i wynoszą z tytułu należności głównej 9.194,52 zł, z tytułu odsetek 3.586,00 zł.

(pismo procesowe ZUS k. 233)

W lutym 2011 r. płatnik złożył dokumenty korygujące uwzględniające przekroczenie rocznej podstawy wymiaru składek za B. Ł. ograniczając podstawę składki w listopadzie 2004 r., a w grudniu 2004 r. zerując podstawę na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

Przy uwzględnieniu powyższych korekt złożonych przez zainteresowaną spółkę hipotetyczna wysokość zobowiązań składkowych Spółki za okres lutego 2004 r. do lipca 2005 r. - na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego - należność główna za listopad 2004 r. - 18,90 zł, należność główna za grudzień 2004 r. - 20,15 zł, należność główna za kwiecień 2005 r. - 0,09 zł, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - należność główna za lipiec 2005 r. - 216,71 zł + odsetki liczone na dzień wydania zaskarżonej decyzji w kwocie 95,00 zł.

Na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego nie byłoby zaległości do lipca 2005 roku.

Za pozostały okres do sierpnia 2005 r. wynoszą:

- na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych - należność za sierpień 2005 r. - brak zaległości, na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego - należność główna za listopad 2004 r. - 18,90 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją), należność główna za grudzień 2004 r. - 20,15 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją), należność główna za kwiecień 2005 r. - 0,09 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją), należność główna za sierpień 2005 rok - 0,08 zł (nieobjęta zaskarżoną decyzją), należność główna za sierpień 2005 rok - 8,75 zł (brak odsetek na dzień decyzji), na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - należność główna za lipiec 2005 rok - 216,71 zł wraz z odsetkami w kwocie 95,00 zł (liczone na dzień wydania decyzji), za okres od września 2005 roku do października 2006 roku należność główna za październik 2005 r. - 3.017,76 zł wraz z odsetkami w kwocie 1.233,00 zł (liczone na dzień wydania zaskarżonej decyzji, tj. 27 lutego 2009 r.), należność główna za listopad 2005 r. - 2.128,41 zł wraz z odsetkami w kwocie 849,00 zł, należność główna za grudzień 2005 r. - 1.714,10 zł wraz z odsetkami w kwocie 666,00 zł, należność główna za styczeń 2006 r. - 1.714,10 zł wraz z odsetkami w kwocie 649,00 zł, należność główna za marzec 2006 r. - 27,00 zł wraz z odsetkami w kwocie 10,00 zł, należność główna za kwiecień 2006 r. - 14,00 zł, należność główna za lipiec 2006 r. - 82,74 zł wraz z odsetkami w kwocie 27,00 zł, należność główna za sierpień 2006 r. - 165,47 zł wraz z odsetkami w kwocie 52,00 zł, należność główna za wrzesień 2006 r. - 165,47 zł wraz z odsetkami w kwocie 51,00 zł, należność główna za październik 2006 r. - 165,47 zł wraz z odsetkami w kwocie 49,00 zł,
- na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego - należność główna za wrzesień 2005 r. - 0,05 zł, należność główna za październik 2005 r. - 791,88 zł wraz z odsetkami w kwocie 324,00 zł, należność główna za listopad 2005 r. - 387,91 zł wraz z odsetkami w kwocie 155,00 zł, należność główna za grudzień 2005 r. - 327,45 zł wraz z odsetkami w kwocie 127,00 zł, należność główna za styczeń 2006 r. - 337,08 zł wraz z odsetkami w kwocie 128,00 zł, należność główna za lipiec 2006 r. - 16 zł, należność główna za sierpień 2006 r. - 32,01 zł wraz z odsetkami w kwocie 10,00 zł, należność główna za wrzesień 2006 r. - 32,01 zł wraz z odsetkami w kwocie 10,00 zł, należność główna za październik 2006 r. - 32,01 zł wraz z odsetkami w kwocie 9,00 zł
- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - należność główna za październik 2005 r. - 267,95 zł wraz z odsetkami w kwocie 109 zł, należność główna za listopad 2005 r. - 153 zł wraz z odsetkami w kwocie 61 zł, należność główna za grudzień 2005 r. - 123,22 zł wraz z odsetkami w kwocie 48 zł, należność główna za styczeń 2006 r. - 123,22 zł wraz z odsetkami w kwocie 47 zł, należność główna za lipiec 2006 r. - 5,73 zł, należność główna za sierpień 2006 r. - 11,47 zł, należność główna za wrzesień 2006 r. - 11,48 zł, należność główna za październik 2006 r. - 11,48 zł.

(wyliczenia ZUS k. 213, k. 214-215)

W dniu 12 listopada 2011 r. płatnik złożył kolejne dokumenty korygujące za okres od stycznia 2004 roku do października 2005 roku. Korekty dotyczą ubezpieczonych córki wnioskodawcy B. Ł. i syna wnioskodawcy W. B. (1), których podstawy za wskazane miesiące zostały wyzerowane, z wyjątkiem stycznia 2004 roku w stosunku do B. Ł.. Przy uwzględnieniu powyższych korekt złożonych przez zainteresowaną spółkę po rozliczeniu składek za sporny okres wystąpiłaby nadpłata w wysokości 8.395,58 zł (opinia biegłego k 316-324, min.00:03:58-00:19:51 protokół z dnia 2.03.2016 r.)

Spółka (...) przesłała do Urzędu Skarbowego w P., właściwego ze względu na miejsce zamieszkania W. B. (1), deklaracje PIT 11 za lata 2004-2005.

W deklaracji PIT 11 za rok 2004 wskazano, że W. B. (1) uzyskał ze spółki przychód 6.000 zł, zaś w deklaracji PIT 11 za rok 2005 wskazano, że W. B. (1) uzyskał ze spółki przychód 5.000 zł. Obie deklaracje zawierają informację o pobranej przez płatnika składek zaliczce na podatek dochodowy.

(informacja z Urzędu Skarbowego w P. k 380)

Spółka (...) przesłała do Urzędu Skarbowego Ł., właściwego ze względu na miejsce zamieszkania B. Ł., deklaracje PIT 11 za lata 2004 -2005. W deklaracji PIT 11 za rok 2004 wskazano, że skarżąca uzyskała ze Spółki przychód 18.000 zł, zaś w deklaracji PIT 11 za rok 2005 wskazano, że uzyskała ze Spółki przychód 14.821,47 zł. Obie deklaracje zawierają informację o pobranej przez płatnika składek zaliczce na podatek dochodowy.

(informacja z Urzędu Skarbowego w Ł. k 382)

Zainteresowana spółka za okres styczeń - grudzień 2004 roku oraz styczeń-wrzesień 2005 roku i listopad - grudzień 2005 roku złożyła deklaracje na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy wskazując ilość osób zatrudnionych w poszczególnych miesiącach wskazanych okresów. (pismo Urzędu Skarbowego w Ł. - k.379)

Wyrejestrowanie B. Ł. i W. B. (1) z ubezpieczeń społecznych nastąpiło w dniu 31 października 2005 roku. (okoliczność bezsporna).

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom W. B. (1), że ze spółką (...) nie łączyła go żadna umowa. Z zeznań świadka wynika, iż nie wykonywał dla spółki żadnych specjalnych czynności. Akta osobowe W. B. (1) są niekompletne, nie zawierają bowiem umowy o pracę. Na podstawie tych dokumentów nie można zweryfikować na jakim stanowisku był zatrudniony W. B. (1). Wprawdzie z załączonego świadectwa pracy wynika, iż stosunek pracy ustał za porozumieniem stron w dniu 31 grudnia 2003 roku, jednak pomimo rozwiązania umowy W. B. (1) nadal był pracownikiem spółki, otrzymał PIT 11 za 2004 i 2005 rok. Umowa o pracę ani świadectwo pracy nie zostało przedstawione w toku kontroli ZUS w 2011 roku.

Z zeznań zainteresowanej B. Ł. wynika, iż w spółce (...) nie świadczyła żadnej pracy, bo nie było takiej konieczności. Zainteresowana nie pamięta czy otrzymała PIT 11 od pracodawcy za 2004 rok. Dokumentacja pracownicza dotycząca B. Ł. jest sprzeczna z zeznaniami J. B.. Z zeznań tych wynika, iż B. Ł. zrezygnowała z pracy we wrześniu 2005 roku. Natomiast ze złożonego świadectwa pracy wynika, iż stosunek pracy ustał w styczniu 2004 roku, choć świadectwo pracy zostało wydane w dniu 5 września 2005 roku, po złożeniu przez B. Ł. rezygnacji z funkcji w zarządzie spółki.

Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania J. B., że składki na ubezpieczenia społeczne W. B. (1) były naliczane przez księgowego od projektu listy płac. Zeznania te są sprzeczne z dokumentacją pracowniczą, z której wynika, iż stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 grudnia 2003 roku. Jeżeli stosunek pracy miałby ustać 31 grudnia 2003 roku W. B. (1) nie byłby zamieszczony na liście płac. Nadto ze świadectwa pracy wynika, że W. B. (1) wykonywał pracę pracownika gospodarstwa rolnego i pracownika laboratorium analitycznego, zaś z zeznań J. B., że pracował jako kierownik laboratorium analiz. W aktach osobowych W. B. (1) znajduje się również zaświadczenie datowane na 13 września 2005 roku, z którego wynika, że W. B. (1) był zatrudniony w spółce w okresie od 1 grudnia 2001 roku do 31 grudnia 2003 roku jako pracownik przy produkcji zbóż i hodowli zwierząt. Sprzeczność tej wybiórczo przedstawionej dokumentacji pracowniczej w zestawieniu zeznaniami J. B. i W. B. (1) nie pozwala uznać tych dowodów za wiarygodne.

Z opinii biegłego A. G. wynika, iż wynagrodzenia dla W. B. (1) i B. Ł. były naliczane. Naliczenie tych wynagrodzeń skutkowało wydaniem W. B. (1) i B. Ł. dokumentów PIT 11.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie J. B. jest częściowo zasadne.

Zgodnie z treścią art.31 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963) do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio art.116, art.116a, art.117, art.118§1 i 2 oraz art.119 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.613).

Do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach

i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne (art.32 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Do przyjęcia odpowiedzialności członka zarządu spółki za zobowiązania z tytułu nieopłacenia składek konieczne jest ustalenie, że

- 1) zobowiązania te powstały w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu,
- 2) zobowiązania przerodziły się w zaległości spółki, których egzekucja okazała się bezskuteczna,

a ponadto nie zachodzi żadna z okoliczności egzoneracyjnych wskazanych w art.116§1 pkt 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z treścią art.116§1 Ordynacji podatkowej za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

- a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo
- b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art.52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu (art.116§2 Ordynacji podatkowej). Przepisy dotyczące odpowiedzialności stosuje się również do byłego członka zarządu (art.116§4 Ordynacji podatkowej).

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności akcjonariusze (udziałowcy) czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą. W tym kontekście przepisy szczególne statuuje tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Rozważania Sądu w przedmiotowej sprawie dotyczyły ustalenia czy odwołujący J. B. się jako członek zarządu Spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D., ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki z tytułu nieopłaconych składek na rzecz ZUS.

Stosownie do treści art.116§2 Ordynacji podatkowej odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art.52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

W spornym okresie objętym zaskarżoną decyzją J. B. pełnił funkcję prezesa zarządu zainteresowanej spółki.

Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony ponosi odpowiedzialność za zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za luty 2004 r., maj 2004 r., od stycznia do lutego 2005 r., od czerwca 2006 r. do stycznia 2006 r., od marca do kwietnia 2006 r., od lipca do października 2006 r.

W ocenie Sądu organ rentowy wykazał następujące przesłanki:

- 1) fakt pełnienia przez skarżącego funkcji członka zarządu w okresie powstania zaległości składkowych,
- 2) powstanie zaległości składkowych za ten okres,
- 3) bezskuteczność egzekucji wobec spółki (postępowanie egzekucyjne, w toku którego ustalono, że spółka nie ma majątku, zostało umorzone).

Stosownie do treści art.116§1 Ordynacji podatkowej członek zarządu spółki może uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, gdy wykaze, że we właściwym czasie zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości lub niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy. Ciężar udowodnienia tej okoliczności został nałożony na członka zarządu, który powinien udowodnić, iż wniosek o upadłość złożył we właściwym czasie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 11 lutego 2003r. I SA/Łd (...) OSP 2004/5/69).

Poza sporem pozostaje okoliczność, iż ubezpieczony J. B. jako członek zarządu nie złożył wniosku o upadłość. Ubezpieczony powinien zatem wykazać, iż niezgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło bez jego winy. Okoliczność ta w toku postępowania nie została wykazana. Nie ulega wątpliwości, iż zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie jest przesłanką ekskulpacyjną na podstawie, której członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Ocena, czy upadłość zgłoszono we właściwym czasie wymaga uprzedniego ustalenia, czy i kiedy zaprzestano płacenia długów lub czy i kiedy ujawniono, że majątek Spółki nie wystarczy na zapłacenie długów.

Art.116 Ordynacji podatkowej, nie definiuje pojęcia „czasu właściwego” do zgłoszenia upadłości, a ustalenie tego czasu ma pierwszorzędne znaczenie dla ekskulpacji członka zarządu spółki.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 23 lutego 2005r. VI ACa 790/2004 odnośnie art.298§2 k.h., który ma podobną treść normatywną co art.116§1 Ordynacji podatkowej stwierdzono, iż „czasem właściwym” to czas w jakim spółka nie będąc w stanie realizować zobowiązań względem wierzycieli, winna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, aby w ten sposób chronić zagrożone interesy wszystkich bez wyjątku wierzycieli, którzy po ogłoszeniu upadłości mogą liczyć na równomierne zaspokojenie. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie Sądu Najwyższego, czy sądów powszechnych ugruntowany jest pogląd, iż dawny art.298§2 k.h., który ma normatywna treść zbieżną z treścią art.116§1 pkt I lit b Ordynacji podatkowej, iż przepis ten ma na celu ochronę wierzycieli (wyrok Sądu Najwyższego z 6 czerwca 1997r. II CKN 65/97 OSNC 1997/11 poz.181; wyrok Sądu Najwyższego z 16 października 1998r -III CKN 650/97 OSNC 1999/3 poz.64).

Jeśli się weźmie pod uwagę fakt, że z kolei jednym z celów postępowania upadłościowego jest zapobieżenie dowolnemu i wybiórczemu zaspokajaniu dłużników jednych wierzycieli kosztem innych (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 sierpnia 1999 r. IIICKN 24/99 OSNC 2000/3 poz.54) to wynika z powyższego, że właściwy czas do zgłoszenia upadłości, o jakim mowa w art.116§1 Ordynacji podatkowej to czas, w jakim zarząd spółki nie jest w stanie realizować zobowiązań względem wszystkich wierzycieli, którzy po ogłoszeniu upadłości mogą liczyć na równomierne zaspokojenie. Jeżeli Zarząd Spółki zgłasza wniosek o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie, to oznacza, że uczynił ze swej strony wszystko, by nie dopuścić do zaspokojenia niektórych wierzycieli ze szkodą dla innych. Jeżeli natomiast wniosek jest zgłoszony wtedy, gdy majątek spółki nie wystarcza nawet na koszty postępowania upadłościowego, to nie może być mowy o zaspokojeniu jakichkolwiek wierzycieli. Ogłoszenie upadłości jest wówczas bezcelowe i nie dochodzi do niego.

Należy też wskazać, iż zgodnie z treścią art.10 ustawy z 28 lutego 2003 roku Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.233) przesłanką ogłoszenia upadłości jest niewypłacalność dłużnika. Przepis art.11 ust.1 ww. ustawy określający, kiedy istnieje niewypłacalność stanowiąca podstawę ogłoszenia upadłości stanowi, iż następuje to wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje swoich zobowiązań, które są wymagalne. Dotyczy to tak zobowiązań cywilnoprawnych, jak i publicznoprawnych. Przepis art.11 ust. 2 reguluje drugą postać niewypłacalności. Dotyczy on

osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, ale którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną. Te podmioty są niewypłacalne także wtedy, gdy ich zobowiązania przekroczą wartość ich majątku i to nawet wtedy, gdy na bieżąco wykonują swoje zobowiązania. Ewentualne ogłoszenie upadłości każdorazowo jest poprzedzone oceną czy majątek dłużnika jest wystarczający co najmniej na pokrycie kosztów takiego postępowania. W przypadku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, Sąd - zgodnie z art.13 ust.1 - zobowiązany jest wniosek o ogłoszenie upadłości oddalić. Postępowanie upadłościowe w swych założeniach ma bowiem zmierzać do zaspokojenia wierzycieli choćby w minimalnym stopniu. Celem tego postępowania nie jest likwidacja majątku dłużnika dla samej likwidacji. Dlatego też w razie braku majątku służącego na zaspokojenie wierzycieli postępowania upadłościowego się nie wszczyna. Termin zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości określa art.21 ust.1 Prawa upadłościowego i naprawczego, zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany zgłosić taki wniosek nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości. W myśl ust.2 jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek, o którym mowa w ust.1, spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje.

W niniejszej sprawie wniosek o ogłoszenie upadłości w ogóle nie został zgłoszony. W tej sytuacji zwolnienie członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki zależy od wykazania, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy. W sprawie niniejszej taka okoliczność również nie została wykazana na żadnym etapie postępowania.

Z ustaleń Sądu wynika, iż zgodnie z danymi zawartymi w rachunku zysków i strat od 2001 roku spółka wykazywała straty. Kapitał własny Spółki na moment jej rejestracji (luty 2002 rok) wynosił 25.000 zł i w 2003 r. uległ podwyższeniu do 50.000 zł. W spółce sytuacja finansowa już w 2003 r. była niejednoznaczna, a w latach następnych zagrożenie bankructwem było wyraźne. Finansowanie aktywów przez kreowanie coraz większego zadłużenia przy braku pokrycia w kapitałach własnych i innych prawidłowych źródłach finansowania działalności a więc wystąpienie ujemnych wartości funduszy własnych nastąpiło niewątpliwie przed 31 grudnia 2005 r. Jednakże na koniec 2004 r. majątek spółki był jeszcze wystarczający na pokrycie zobowiązań. Spółka stała się niewypłacalna w okresie od końca 2004 r. do 31 grudnia 2005 r. A zatem Spółka winna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości niewątpliwie przed 31 grudnia 2005 roku, ponieważ w tej dacie majątek nie wystarczał już na pokrycie zobowiązań. Biegły nie był w stanie wskazać bardziej konkretnej daty, w której winien zostać złożony taki wniosek, z uwagi na brak pełnej dokumentacji finansowej Spółki. Spółka trwale zaprzestała regulować swoje zobowiązania dopiero od dnia 15 listopada 2005 r., tj. od terminu wymagalności składki za październik 2005 r. W 2004 roku zobowiązania miały charakter szcztkowy, Spółka płaciła swoje zobowiązania, różnice w saldach są niewielkie i mogą wynikać z niezamierzonych błędów.

Należy dodatkowo podkreślić, że zobowiązania Spółki na rzecz ZUS za rok 2004 nawet przed korektami dokonanyymi z urzędu przez organ rentowy, w związku z przekroczeniem przez B. Ł. kwoty granicznej w grudniu 2004 roku, wynosiły na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych 8,95 zł, zaś za okres od stycznia do lipca 2005 roku wynosiły 52,31 zł, na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za cały rok 2004 i do lipca 2005 roku brak było zaległości, a na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Pracy za 2004 rok oraz okres od stycznia do czerwca 2005 roku - brak było zaległości, a jedynie za lipiec 2005 roku była zaległość w kwocie 216,71 zł.

Po uwzględnieniu korekt złożonych z urzędu przez ZUS oraz rozliczeniu nienależnie opłaconych składek za B. Ł. od podstawy przekraczającej kwotę rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za grudzień 2004 roku na poczet zaległości składkowych w okresie późniejszym, okazało się, że w okresie od lutego 2004

roku do lipca 2005 roku brak było jakichkolwiek zobowiązań na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, podobnie jak brak jest w tym okresie zobowiązań składkowych objętych zaskarżoną decyzją na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego. Jedynym zobowiązaniem Spółki za cały ten okres jest zobowiązanie na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za lipiec 2005 r. w wysokości 216,71 zł.

Spółka zaczęła mieć problemy finansowe po decyzji Urzędu Skarbowego z 2005 roku naliczającej podatek VAT i od tego momentu stała się niewypłacalna na bieżąco. Decyzja ta zapadła w dniu 6 września 2005 roku.

Powyższe stwierdzenie znajduje również oparcie w dokumentacji organu rentowego, z której jasno wynika, że Spółka zaczęła realnie zalegać z zapłatą składek poczynając od składek za październik 2005 roku, które były wymagalne w dniu 15 listopada 2005 roku, a których to składek Spółka już nie opłaciła, podobnie jak nie opłacała już większości składek za kolejne miesiące.

Należy podkreślić, iż zgodnie z dyspozycją art.12 ust.1 prawa upadłościowego i naprawczego, Sąd może oddalić wnioski o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekracza 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa dłużnika. Poza tym z ust.2 tego przepisu wynika, że ust.1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie zobowiązań ma charakter trwały albo gdy oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 stycznia 2011 r. (V CSK 211/10 Lex nr 738136) wskazał jednoznacznie, że krótkotrwale wstrzymanie płacenia długów wskutek przejściowych trudności nie jest podstawą ogłoszenia upadłości, gdyż o niewypłacalności w rozumieniu art.11 ust.1 Prawa upadłościowego i naprawczego można mówić dopiero wtedy, gdy dłużnik z braku środków przez dłuższy czas nie wykonuje przeważającej części swoich zobowiązań.

Reasumując datą, w której Spółka powinna była złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości jest połowa listopada 2005 roku, którą to datę wskazywał biegły jako datę trwałego zaprzestania płacenia zobowiązań, jak również taka data wynika ze złożonych przez organ rentowy dokumentów. We wcześniejszym okresie Spółka zalegała ze spłatą jedynie nieznacznych kwot składek, a po uwzględnieniu korekt złożonych przez organ rentowy z urzędu, w związku z przekroczeniem rocznej podstawy wymiaru składek przez B. Ł. w grudniu 2004 roku, okazało się, że spółka za okres od lutego 2004 roku do sierpnia 2005 roku zalegała jedynie ze spłatą jednej składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za lipiec 2005 roku. Pozostałe zaległości składkowe obejmują składki od miesiąca października 2005 roku.

Ubezpieczony J. B. w dniu 15 listopada 2005 roku, podobnie jak w późniejszym okresie, pełnił funkcję Prezesa Zarządu Spółki i był zobowiązany do złożenia wniosku o upadłość Spółki we właściwym czasie, czego nie uczynił.

Zwolnienie członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki zależy od wykazania, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym terminie nastąpiło bez jego winy. W sprawie niniejszej taka okoliczność nie została wykazana przez ubezpieczonego na żadnym etapie postępowania. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony miał wiedzę o sytuacji finansowej spółki na bieżąco.

Należy także wskazać, iż członkowie zarządu są bezwarunkowo uprawnieni i zobowiązani do kontrolowania stanu finansów i majątku spółki, co z kolei wiąże się z obowiązkiem posiadania przez każdego członka zarządu wiedzy o najważniejszych sprawach spółki. Nieznajomość stanu finansów spółki przez członka zarządu nie jest okolicznością zwalniającą go z odpowiedzialności za zaległości składkowe na podstawie art.116 Ordynacji podatkowej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 stycznia 2015 roku, III AUa 383/14, Legalis nr 1285646). Także subiektywne przekonanie członka zarządu, że mimo niepłacenia długów spółce uda się jeszcze poprawić kondycję, a więc przekonanie, że niespłacanie długów jest spowodowane przejściowymi trudnościami, nie ma znaczenia dla oceny przesłanki egzoneracyjnej członka zarządu od odpowiedzialności, jeżeli nie jest poparte obiektywnymi faktami uzasadniającymi ocenę, że spółka rzeczywiście miała szanse, w możliwym do przewidzenia, krótkim czasie, uzyskać

środki na spłatę długów, co uzasadniałoby wstrzymanie się z wnioskiem o upadłość (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 kwietnia 2014 roku, III AUa 399/13 Legalis nr 1024102).

Zatem należało uznać, że J. B. ponosi pełną odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania składkowe Spółki (...).

W toku postępowania strony nie kwestionowały wyliczeń biegłego w zakresie wysokości należności z tytułu składek, natomiast zarówno zainteresowana spółka jak i J. B. powoływali się na to, że w listopadzie 2011 roku zostały złożone deklaracje korygujące za okres od stycznia 2004 roku do października 2005 roku, którymi to deklaracjami zostały „wyzerowane” podstawy wymiaru składek B. Ł. (z wyjątkiem stycznia 2004 roku) i swojego syna W. B. (1) podnosząc, że osoby te w rzeczywistości nie pobierały wynagrodzeń w wymienionym okresie.

Stosownie do treści art.41 ust.1 i 4 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przekazuje do Zakładu imienne raporty miesięczne, po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, w terminie ustalonym dla rozliczania składek. Imienny raport miesięczny zawiera również datę sporządzenia raportu miesięcznego, podpis płatnika składek lub osoby przez niego upoważnionej. Na mocy ust.7 płatnik składek jest zobowiązany dokonać sprawdzenia prawidłowości danych przekazanych do Zakładu w imiennym raporcie miesięcznym dotyczącym danego roku kalendarzowego nie później niż do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości płatnik składek jest zobowiązany postąpić w sposób określony w ust. 6 i 7a (złożyć imienny raport miesięczny korygujący). Zgodnie z ust.8, 8a, 8b informacje zawarte w raportach, o których mowa w ust. 1-6, płatnik składek przekazuje ubezpieczonemu w podziale na poszczególne miesiące, za rok ubiegły w terminie do dnia 28 lutego roku następnego, na piśmie lub za zgodą ubezpieczonego - w formie dokumentu elektronicznego - w celu ich weryfikacji. Informacja powinna zawierać także datę jej sporządzenia oraz podpis płatnika składek lub osoby przez niego upoważnionej, płatnik składek jest obowiązany przekazać taką informację na żądanie ubezpieczonego - nie częściej niż raz na miesiąc - za miesiąc poprzedni. Z ust. 9 wynika jasno, że przepisy ust. 1-8b stosuje się odpowiednio do składek na ubezpieczenie zdrowotne, z zastrzeżeniem ust. 9a i 10. Z treści ust. 11 wynika jasno, że ubezpieczony zgłasza na piśmie lub do protokołu do płatnika składek wniosek o sprostowanie informacji zawartych w imiennym raporcie miesięcznym w terminie 3 miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 8, jeżeli jego zdaniem, nie są one zgodne ze stanem faktycznym. O fakcie tym informuje Zakład. W razie nieuwzględnienia przez płatnika składek reklamacji w terminie jednego miesiąca od daty jej wpływu, na wniosek ubezpieczonego, Zakład po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje decyzję. Stosownie zaś do treści ust. 12 jeżeli ubezpieczony nie zakwestionuje informacji

zawartych w imiennym raporcie miesięcznym w terminie określonym w ust.11, to informacje te uznaje się za zgodne ze stanem faktycznym, chyba że informacje dotyczące okresu objętego raportem zakwestionuje Zakład, wydając decyzję.

Bezspornym jest w przedmiotowej sprawie, że ubezpieczony J. B.

złożył deklaracje korygujące za okres od stycznia 2004 roku do października 2005 roku,

którymi to deklaracjami usiłował wyzerować podstawy wymiaru składek B. Ł. i syna W. B. (2) za ten okres. Przy czym w stosunku do B. Ł., nie wyzerował jedynie deklaracji za styczeń 2004 roku. Ubezpieczony wyjaśnił, że w tym okresie obydwie wymienione osoby de facto nie otrzymywały wynagrodzenia, a tym samym deklaracje składane do ZUS, wskazujące wysokość wynagrodzeń tych pracowników, były składane w sposób nieprawidłowy. Bezspornym jest, że okres za który złożono deklaracje korygujące, obejmuje w całości okres sporny. Bezspornym jest również, że przy uznaniu zasadności złożenia wskazanych deklaracji korygujących po stronie Spółki powstałaby nadpłata składek, a nie ich niedopłata, w wysokości wyliczonej przez biegłego, która nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom ubezpieczonego jakoby ani B.

Ł., ani jego syn W. B. (1) przez okres niemal dwóch lat nie pobierali

wynagrodzeń i nie byli pracownikami spółki. Złożoną dokumentację pracowniczą dotyczącą B. Ł. i W. B. (1), wobec jej sprzeczności z zeznaniami świadków, wnioskodawcy i zainteresowanej należy uznać, za stworzoną na potrzeby niniejszego postępowania. Nadto zarówno B. Ł. jak i W. B. (1) zostali wyrejestrowani z ubezpieczeń społecznych 31

października 2005 roku. Wnioskodawca J. B. nie był stanie wyjaśnić, z jakich przyczyn nie ponosił faktu zakończenia stosunku pracy przez B. Ł. i W. B. (1) we wcześniejszym czasie. Dokumenty te nie zostały złożone ani w toku postępowania przed organem rentowym ani w toku postępowania egzekucyjnego.

Nadto spółka w tym samym roku 2011, z tym, że na jego początku złożyła deklarację korygującą w zakresie przekroczenia przez skarżącą B. Ł. rocznej podstawy wymiaru składek właśnie w 2004 roku, twierdząc, że nastąpiło ono już w

listopadzie 2004 roku, a nie w grudniu 2004 roku, jak wyliczył to organ rentowy i biegły sądowy. Przy tej deklaracji korygującej dokonał wyliczeń wykazując tam jako pobrane wynagrodzenia B. Ł. za cały rok 2004. W toku postępowania spółka złożyła do akt rachunki zysków i strat oraz bilanse za lata 2001-2006, w których to dokumentach, szczegółowo wymieniających z jakich tytułów Spółka ma zobowiązania, w rubryce zobowiązania z tytułu wynagrodzeń nie wykazano w żadnym roku, żeby Spółka miała jakiegokolwiek zobowiązania w stosunku do pracowników. Brak było takich zobowiązań również w latach 2004 - 2005. Kolejnym dokumentem są złożone w lipcu 2010 roku zbiorcze listy płac za rok 2003, zawierające rubrykę „podpis”, obejmujące również styczeń 2004 roku, w których to listach widnieje nazwisko syna skarżącego „W. B.” (k129). W dniu 14 listopada 2011 roku z kolei skarżący złożył dokumenty na potwierdzenie swoich twierdzeń, załączając inne - indywidualne listy płac - w tym listę za styczeń 2004 roku dotyczącą syna W. B.. Nadto z informacji uzyskanych z Urzędu Skarbowego w P. wynika, że Spółka (...) przesłała do tego (...), właściwego ze względu na miejsce zamieszkania W. B. (1), deklaracje PIT 11 za lata 2004 -2005. W deklaracji PIT 11 za rok 2004 wskazano, że W. B. (1) uzyskał ze spółki przychód 6.000 zł, zaś w deklaracji PIT 11 za rok 2005 wskazano, że W. B. (1) uzyskał ze spółki przychód 5.000 zł. Obie deklaracje zawierają informację o pobranej przez płatnika składek zaliczce na podatek dochodowy. Wynagrodzenie W. B. (1) wskazane w listach płac wynosiło 500 zł miesięcznie. Ze złożonych deklaracji PIT 11 wynika jasno, że W. B. (1) otrzymał wynagrodzenie za cały rok 2004 oraz za okres od stycznia do października 2005 roku. Jednocześnie Spółka (...) za okres styczeń - grudzień 2004 roku oraz styczeń - wrzesień 2005 roku i listopad - grudzień 2005 roku złożyła deklaracje na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy, wskazując ilość osób zatrudnionych w poszczególnych miesiącach wskazanych okresów.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności świadczą w sposób jednoznaczny, że deklaracje korygujące złożone do ZUS w listopadzie 2011 roku za okres od stycznia 2004 roku do października 2005 roku, obejmujące okres sporny, zostały sporządzone jedynie na użytek przedmiotowego postępowania celem uniknięcia odpowiedzialności za zobowiązania składkowe Spółki. Z doświadczenia życiowego, należy również uznać, że nie jest również możliwym, aby kwestia niewypłacanych wynagrodzeń, zwłaszcza dla syna i - współnika Spółki, nie była odwołującemu się znana w latach 2004-2005, a tym samym nie była podnoszona ani w toku postępowania administracyjnego przed ZUS, ani w toku postępowania egzekucyjnego, ani w toku postępowania sądowego, zwłaszcza w kontekście wcześniej złożonej deklaracji korygującej dotyczącej wynagrodzeń B. Ł. za rok 2004. Poza tym, jeżeli wynagrodzenia te rzeczywiście nie byłyby wypłacane, to winny być wykazane w sprawozdaniach finansowych Spółki w rubryce zobowiązania z tytułu wynagrodzeń, czego również brak jest w dokumentach. Nadto Spółka złożyła deklaracje PIT 11 do Urzędów Skarbowych B. Ł. i W. B. (1), wskazując wysokości ich przychodów, zawierając w nich również informacje o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy.

Nadto należy zauważyć, że informacje zawarte w imiennych raportach skarżący przekazywał do ewentualnej weryfikacji ubezpieczonym, którzy mogli składać wnioski o sprostowanie tych informacji, jeżeli nie były one zgodne ze stanem faktycznym, o czym byli zobowiązani poinformować ZUS. Stosownie zaś do treści ust. 12 jeżeli ubezpieczony nie zakwestionuje informacji zawartych w imiennym raporcie miesięcznym w terminie określonym w ust. 11, to informacje te uznaje się za zgodne ze stanem faktycznym. Ani córka wnioskodawcy B. Ł., ani jego syn W. B. (1) nie zakwestionowali tych informacji zawartych w deklaracjach składanych w latach 2004 - 2005. Nie zakwestionowali oni również złożonych do Urzędów Skarbowych deklaracji PIT 11 i uwzględnili dochody z tego stosunku pracy w rozliczeniu rocznym. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że de facto wynagrodzenia w okresie od stycznia 2004 roku do października 2005 roku, były wypłacane zarówno córce jak i synowi wnioskodawcy, a co za tym idzie, złożone w toku zatrudnienia deklaracje były prawidłowe, zaś deklaracje

korygujące złożone w listopadzie 2011 roku, miały na celu jedynie uchylenie się odpowiedzialności za zobowiązania składkowe wobec ZUS.

Sąd uwzględnił natomiast przy wyliczeniu zaległości składkowych skarżącego, sporządzone przez ZUS z urzędu deklaracje korygujące za rok 2004, dotyczące przekroczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe B. Ł.. Z ustaleń Sądu wynika, iż zainteresowana w 2004 roku otrzymywała wynagrodzenie od dwóch pracodawców: (...) oraz zainteresowanej spółki. B. Ł. od stycznia do listopada 2004 roku uzyskała wynagrodzenie w wysokości 67.220,18 zł. W listopadzie 2004 roku nie doszło do przekroczenia rocznej podstawy wymiaru składek, która w 2004 roku wynosiła 68.700,00 zł. Do przekroczenia tej podstawy doszło w grudniu 2004 roku. Kwota przekroczenia wyniosła 4.020,18 zł. Organ rentowy w sposób prawidłowy kwotę przekroczenia rozłożył proporcjonalnie na obydwu pracodawców: dla (...) - 2.923,77 zł, dla zainteresowanej spółki - 1.096,41 zł. Z tytułu przekroczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe przez B. Ł. z urzędu zostały złożone korekty ZUS RCA (...) za grudzień 2004 r., co miało wpływ na wysokość zobowiązań z tytułu zaległości składkowych. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w miesiącu przekroczenia wynosiła 1.076,23 zł, a powinna wynosić 403,59 zł (zgodnie z zawiadomieniem o przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek z dnia 10 grudnia 2010 r.). Pismem z dnia 10 grudnia 2010 roku ZUS poinformował płatnika o kwocie przekroczenia i wezwano go do sporządzenia w terminie 7 dni skorygowanych raportów ZUS RCA wraz ze skorygowaną deklaracją rozliczeniową ZUS DRA za grudzień 2004 roku.

W związku z powyższym, zobowiązania Spółki określone decyzją nr (...) z dnia 27 lutego 2009 roku uległy zmniejszeniu na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na przekroczenie rocznej podstawy wymiaru składek przez B. Ł. w grudniu 2004 roku i wynoszą z tytułu należności głównej 9.194,52 zł, z tytułu odsetek 3.586,00 zł. Pozostałe należności składkowe z tytułu zaległości na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego i Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie uległy zmianie w stosunku do wysokości wskazanych w decyzji. Jak podał biegły, organ rentowy w spornej decyzji, dokonał zarówno prawidłowych wyliczeń należności składkowych (z koniecznością korekty zobowiązań na FUS wskazanych powyżej), odsetek, jak i w sposób prawidłowy dokonywał rozliczeń nadpłat, które widniały na koncie Spółki.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art.477¹⁴§11 § 2 k.p.c., zmienił decyzję organu rentowego numer (...) z dnia 27 lutego 2009 roku, zmniejszając kwotę należności na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na przekroczenie rocznej podstawy wymiaru składek przez B. Ł. w grudniu 2004 roku i orzekł, że skarżący ponosi odpowiedzialność za zobowiązania Spółki z tytułu należności głównej na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 9.194,52 zł oraz z tytułu odsetek w kwocie 3.586,00 zł. W pozostałej części Sąd oddalił odwołanie J. B. jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.100 k.p.c. zasądzając od J. B. na rzecz organu rentowego kwotę 2.256 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1805). Zgodnie z treścią §22 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy ustalić zatem na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013.490), przy uwzględnieniu treści §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078).

Wydając rozstrzygnięcie w tym zakresie Sąd kierował się treścią przepisu §6 pkt 6 i 7 rozporządzenia, który określa wysokość stawek minimalnych będących podstawą określenia przez sąd wysokości zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, między innymi w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Jest to więc norma o charakterze ogólnym wprowadzająca – co do zasady – stosowanie stawek minimalnych uzależnionych od wartości przedmiotu sporu, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Kwestia ta została jednoznacznie przesądzona w podjętej, w odpowiedzi na pytanie prawne, uchwale Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 1993 roku (II UZP 5/93, Legalis nr 28011), gdzie w analogicznej sprawie wskazano, że „pełnomocnikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (radcy prawnemu) za zastępstwo Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawach o wymiar składek na ubezpieczenie społeczne przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie z zasadami określonymi w §10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 czerwca 1992 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. Nr 48, poz. 220)”.

W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wskazał przede wszystkim, że „składki na ubezpieczenie społeczne nie są świadczeniami pieniężnymi z ubezpieczenia społecznego, lecz świadczeniami na to ubezpieczenie. Dlatego też wykładnia gramatyczna §17 rozporządzenia (obecnie §12 powołanego Rozporządzenia) przemawia przeciwko przyjęciu, że obejmuje on także sprawy o składki na ubezpieczenie społeczne. Wyłączenie spraw o składki na ubezpieczenie społeczne z zasad wynagradzania adwokatów przewidzianych w omawianym §17, wynika także z wykładni celowościowej tego przepisu. Ma on bowiem na celu ochronę interesów świadczeniobiorców ze względu na społeczny charakter tych świadczeń. Nie można (...) przyjąć, że w katalogu spraw wymienionych w §17 ust.2 rozporządzenia mieszczą się też sprawy o składki na ubezpieczenie społeczne, a więc na finansowanie świadczeń, o których mowa w tym przepisie.”

Wartość przedmiotu sporu w sprawie odwołania wynosi 17.343,39 zł. Zatem kwoty te mieszczą się w przedziale kwot wymienionym w §6 punkt 5 ww. rozporządzenia. Sąd ustalił wysokość zobowiązania J. B. na kwotę 16.792,93 zł, zatem J. B. przegrał sprawę w 97% i w tym wymiarze powinien ponieść koszty procesu. Organowi rentowemu J. B. powinien zwrócić koszty procesu w wysokości 2.256 zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy, pełnomocnikowi ZUS i pełnomocnikowi zainteresowanej spółki.

13 września 2016 r.